

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Milí farníci,

od nového školního roku opět začínají ministrantské schůzky a zkoušky schol. Ministrantské schůzky pro ministranty z obou našich farností bývají každých 14 dní v sobotu zpravidla v Luhačovicích. Zkoušky luhačovické scholy bývají každý čtvrtek od 18:00 do 19:30. Nově vzniká i pozlovická schola pro všechny děti, která se také schází ve čtvrtek, a to od 17:30 do 18:15.

Rádi přijmeme nové členy jak do schol, tak i do řad ministrantů. Je mnohaletá zkušenost, že zapojení se do služby ministranta a služby ve schole je velmi dobrá cesta k tomu, aby se děti zapojily do party věř-

cích vrstevníků, což je zvláště dnes podstatné pro to, aby si uchovaly a rozvíjely víru pro celý život.

A tak povzbudte, prosím, své děti i vnoučata k těmto službám pro farnost. Ať Bůh odplatí svými dary a požehnáním všem, kteří jakýmkoliv způsobem slouží v našich farnostech.

o. Jenda

**BŮH TĚ VZAL ZA RUKU, ABY
TĚ VEDL PO SVÝCH CESTÁCH.
SVĚŘ SE DO JEHO OCHRANY
A NIČEHO SE NEBOJ. P. PIO**

Rozhovor se sestrou Piou Slovákovou

Rozhovor vedla Mgr. Věra Adámková

Sestra Pia, vlastním jménem Kateřina Slováková, rodačka z Řetechova, která od roku 2012 žije v Kongregaci Milosrdných sester svatého Kříže, složila dne 3. září 2022 v Kroměříži věčné sliby.

Jaká byla tvoje cesta k sestře Pii a ke kongregaci Milosrdných sester svatého Kříže?

Byl to proces hledání a objevování, který začal po mém biřmování. Velký vliv na mě udělalo společenství mladých lidí, se kterými jsem se potkávala na AG a kteří svou víru v Boha žili. Žili ji rádi. Taky jsem chtěla tuto víru žít a vůbec jsem o kláštere nepřemýšlela. Nevěděla jsem přesně, co hledám, ale hledala jsem něco, co by utišilo touhu, kterou jsem v sobě nacházela. Po maturitě na Arcibiskupském gymnáziu jsem měla možnost více poznat sestry františkanky a zároveň jsem rok pracovala v kopírovacím centru ve Zlíně. Po tomto roce se jsem rozhodla pro studium na Univerzitě Palackého v Olomouci obor Regionální geografie. Současně jsem studovala dálkově Sociální pedagogi-

ku na CMTF. Během studií v Olomouci jsem vnímala, že potřebuji udělat další krok ve svém hledání Boží vůle a s tímto úmyslem jsem odjela spolu s dalšími studenty z Olomouce na pouť do Říma. Byla to děkonná pouť za návštěvu papeže Benedikta XVI. v naší zemi. V autobuse spolu s námi jely i dvě sestry sv. Kříže. Po svém návratu z pouti jsem je potkávala snad všude. Tak jsem si řekla, že to u nich zkusím. A už jsem u nich 10 let. Do noviciátu (obřad, při kterém dostáváme řeholní jméno, šaty a řeholní pravidla) jsem vstoupila v Kroměříži 13. září 2014 a obdržela jméno sestra Marie Pia. Své první sliby jsem složila 10. září 2016 v kapli provinčního domu v Kroměříži a byla jsem poslána jako asistentka pedagoga do Jedličkova ústavu v Praze a do komunity sester na Vyšehradě. V Jedličkově ústavu a školách jsem působila tři roky. Od září 2020 působím v malé komunitě na poutním místě na jihu Čech v Kájově. Tady jsem zapojena do provázení poutníků, údržby poutního místa, práce na zahradě a na zdejší ZŠ jsem začala vyučovat náboženství.

Říkáš, že obdržela jméno Marie Pia.... takže sis ho nevybrala sama?

Před vstupem do noviciátu si můžeme navrhnout, jaké jméno bychom chtěly, ale jaké konkrétní jméno nakonec dostaneme, se dozvíme skutečně až při samotném obřadu. A jméno Pia jsem měla na svém seznamu jmen. Je podle italského kapucína otce Pia z Pietrelciny, který vynikal pokorou a životem sjednoceným s Kristem, Ukřižovanou Láskou.

Co je náplní a posláním vaší kongregace?

Naše kongregace vznikla v polovině 19. století jako reakce na potřeby doby. V této době vnesl náš zakladatel, švýcarský kapucín P. Theodosius Florentini, do sociálního, zdravotního, pracovního a školského systému své myšlenky a bojoval za práva nejchudších a utiskovaných. Založil Kongregaci Milosrdných sester a spolu se sestrami stavěl školy, nemocnice a kláštery. Zároveň chtěl zajistit pracujícím dělníkům v továrnách účast na zisku, aby mohli dobře žít. Snažil se reagovat na potřeby tehdejší doby, takže z toho plyne i naše poslání – být citlivé pro potřeby doby a reagovat na ně dle našich sil. Působíme v nemocnicích, ve školách, na biskupstvích, na farách, v charitách, na poutních místech... je tu široké pole působnosti.

Můžeš nám přiblížit svůj běžný den?

Jako komunita se scházíme ráno ke společné adoraci a modlitbě ranních chval, pak vždycky jedna z nás vaří a sejdeme se ke společnému jídlu. Večer většinou jedeme na mši svatou do okolí, pomodlíme se nešpory a společně povečeříme. Každý den je trochu jiný, takže i když si dopředu

naplánuji den, málokdy se tak opravdu uskuteční. Na místní škole jsem začala učit náboženství, které vyučuji 2× týdně. Podílím se na pastorační práci naší komunity, kdy navštěvuji starší farníky, během roku připravujeme setkání se sv. Mikulášem, putování se sv. Martinem a o Vánocích putování k jesličkám, v rámci provázení kostela a přijímání poutníků se setkáváme s různými lidmi... Zajišťujeme chod celého poutního areálu, takže se podílím na sečení trávy, pracích na zahradě, vaření, provázení kostelem, chystání na mši svatou, úklidem... Protože působíme v oblasti bývalých Sudet, modlíme se za česko-německé vztahy a snažíme se je taky udržovat. Poutníci z Německa a Rakouska sem pravidelně přicházejí. Něco z našeho působení můžete zhlédnout na našich stránkách www.kajov-gojau.cz.

Když máš volno od těch pracovních povinností (neděle, svátky), trávíš čas raději sama nebo s ostatními sestrami?

Dny jsou různé, jednou spolu podnikneme výlet do okolí, jindy dáme prostor pro samotu. Někdy tento čas strávím venku v přírodě, jindy s knihou v ruce nebo v kapli. Nebo nás překvapí nečekaná návštěva a provedeme ji areálem.

Pamatuješ si na okamžik, kdy ses rozhodla, že chceš žít zasvěceným životem? Bylo to rozhodnutí nebo to spíše vplynulo z nějakého dlouhodobějšího přemýšlení o svém poslání?

Bylo to spíše postupné hledání a objevení toho, jak mě Bůh má rád, jak mu na mně záleží a jak se o mě stará. A já jsem mu chtěla pouze odpovědět na tuto jeho velkou lásku.

Seznamte sa s knihou

e la z ca u

Tentokrát vás trochu prekvapíme, pretože kniha, ktorou chceme predstaviť, je psána slovensky. Vydalo ju nakladateľstvá KUMRAN.SK, ktoré okrem vydateľskej činnosti provozuje najväčší kresťanský internetový knihkupectví na Slovensku.

Príbeh je biblická kniha Rút, vyprávěná osobitým a poutavým spôsobom. Mladá žena Rút príľne ke své tchyni, ovdovělé Noemi, víc než ke své matce. Když Noemi zemřou oba synové, rozhodne se opustiť zemi Moab, kde hledala dočasné útočiště, a vrátit se do Izraele. Nabádá obě snachy, aby zůstaly ve své zemi a našly si nové muže. Rút však rozhodně odmítá.

„Už dlhé mesiace jej srdce naplňal len Pán. Noemi naňho zúrila s trpkosťou človeka, ktorý má pocit zrady. Rút v ňom však videla zdroj láskavosti. Nenaučil azda ju, Moabčanku, vychutnávať dobro späté s Noemi a jej rodinou? Nevložil do jej srdca túžbu? Pociť, že niekam patri? Celkom určite ju vyzval na odchod z Moabu. A dal jej novú rodinu. Nové meno. Nový domov. Teraz patri k Noemi. A verí v Pána.

Pred ňou sa tiahla cesta, piesočné tajomstvo. Skrývala dve rôzne budúcnosti, dva odlišné osudy. Rút vedela, ktorým smerom má ísť.

Zhlboka sa nadýchla a prosila o schopnosť vyjadriť tieto pocity slovami. Slovami, čo by prehlušili Noemine pochybnosti. A pretrvali aj v priebehu rokov.

„Drahá Noemi, nenabádaj ma, aby som od teba odišla. Nenaliehaj, nech ťa prestanem nasledovať. Pretože kam pôjdeš ty, pôj-

dem aj ja. Kde zostaneš, tam zostanem aj ja. Tvoj Boh bude mojím Bohom. Zvolila som si ho a zvolila som si aj teba. Patrím vám obom. Kde zomrieš ty, tam zomriem aj ja, a nik ani len nevráti moje kosti do Moabu, pretože teraz patrím Izraelu a tam budem aj pochovaná. Kiež Boh pre mňa urobí toto a aj viac, ak ma od teba odlúči niečo iné ako smrť, moja drahá mama.“

Noemi sa zhlboka nadýchla a odvrátila sa. Rút videla, že tento prejav nehynúcej lásky ju nepotešil, ale skôr podráždil. O jej budúcnosť sa obávala až tak, že ju takáto lojalnosť nepotěšila. No Rút si predstavovala, že sa to zmení.

Pán mi pomôže. Neupadnem do nemilosti, ako sa obáva Noemi.

Odhodlane vykročila a krok za krokom smerovala do Betlehema.“

Tessa Afsharova

sa narodila v Iráne, kde prežila prvých štrnásť rokov svojho života. Potom navštěvovala anglickú dievčenskú internátnu školu a napokon sa natrvalo usadila v Spojených štátoch. Tessa získala titul M.Div na Yaleskej univerzite, kde pôsobila ako členka vedenia biblického spoločenstva na Divinity School. V súčasnosti vedie službu ženám a modlitbovú službu v cirkevnom zbore v Novom Anglicku. Na Slovensku jej vyšiel ako prvý titul Perla v piesku.

Mgr. Zdenka Pančochová

PhDr. František Xaver Halas, CSc.

Mgr. Zdenka Pančochová

Diplomat, historik specializující se na široce pojaté dějiny kultury, zejména na církevní historii. Narodil se 18. října 1937 a dožívá se tedy 85 let.

Od roku 2010 je emeritním profesorem na Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci. Byl posledním československým (1990-1993) a prvním českým (1993-1999) velvyslancem u Svatého stolce. Je autorem knihy Fenomén Vatikán s podtitulem Idea, dějiny a současnost papežství, Diplomacie Svatého stolce, České země a Vatikán.

Spolu se svou ženou Dagmar přeložil do češtiny Jeruzalémskou Bibli. Sám na tuto rozsáhlou a mimořádně náročnou práci vzpomíná v rozhovoru pro Katolický týdeník: „Někdy v lednu 1980 nás navštívil náš duchovní otec, biskup tajné církve Stanislav Krátký, který byl tehdy duchovním správcem v Kunštátu. Spolu s ním přišel i jeden mladý a štíhlý dominikán bez státního souhlasu – jmenoval se Dominik Duka. Oba nás žádali, abychom se s ženou pustili do překladu. My jsme jim namítli tisíc a jeden důvod, proč ne. Když ale tuto palbu vydrželi, pomalu jsme začali nahlas přemýšlet, jak by to mohlo jít. A nakonec jsme se s návštěvníky dohodli.“

Oba manželé věděli, že taková práce může zabrat značnou část života. V roce 1989 měli nicméně k tisku přichystáno prvních dvanáct biblických knih. Uvažovalo se o tajném vytištění v zahraničí a následném

pašování zpět. Naštěstí to po změně režimu již nebylo nutné.

A tak v letech 1992-2007 vyšlo celkem 17 svazků a to už se zároveň připravovala definitivní edice celku, která byla hotova a vydána v roce 2009.

Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří a nakladatelství Krystal OP v Praze doprovází vydání tohoto díla touto informací: „Jeruzalémská Bible je jeden z nejuznávanějších katolických překladů Písma. Zahrnuje i deuterokanonické knihy. Celkem tedy 46 knih Starého zákona a 27 knih Nového zákona. Její poznámky a úvody shrnují klíčové interpretační poznatky k biblickému textu, a přitom čtenáře nezatežují svým rozsahem.

Česká JERUZALÉMSKÁ BIBLE je po několika desetiletích prvním úplným katolickým překladem Písma do češtiny. Mons. Jan Graubner v závěru předmluvy k tomuto vydání říká: „*Upřímně děkuji všem, kteří se podíleli na tomto překladu a vydání a stejně vděčný budu všem, kdo se přičiní, aby se Boží slovo stávalo skutkem v jejich životě, i těm, kdo se o svou zkušenost s Bohem a jeho slovem podělí s dalšími lidmi.*“

V obci Kladná-Žilín si letos 18. října připomínáme 25. výročí posvěcení

kaple Panny Marie, Pomocnice křesťanů

Ludmila a Rostislav Kudláčkovi

Po mnoha letech se tak splnilo přání našich předků mít v obci svůj svatostánek. Připomeňme si historii jejího vybudování.

Myšlenka postavit v Kladné-Žilíně kostel vznikla již před rokem 1920. Měl sloužit i okolním obcím Petrůvce, Přečkovcům a Rudimovu. I když v této době měla Kladná-Žilín 700 obyvatel, ukázal se tento záměr jako nerealizovatelný. A to nejen z finančních důvodů, ale i pro špatnou dopravní dostupnost dvou okolních obcí. Prioritou té doby byla především potřeba nového farního kostela v Luhačovicích.

Po 2. světové válce vznikla příznivější doba pro výstavbu kaple se zvonící. Názory, ve které části obce by měla být, se různily. Někteří se domnívali, že nepotřebujeme novou zvonici, když jedna je v Kladné a druhá v Žilíně. Mimochodem ta v Kladné pochází ze 17. století a je dosud funkční. Je to jedna ze tří historických památek v obci a nyní se používá jako umíráček.

Změnou politických poměrů v roce 1948 všechny úvahy o stavbě kaple vzaly za své na několik desetiletí.

Po listopadových událostech v roce 1989 nabývá záměr výstavby kaple reálné podoby. V programu činnosti místní organizace ČSL byla zařazena a schválena výstavba kaple se zvonící v naší obci. Pří-

pravný výbor začíná výběrem stanoviště. Na projektu stavby pracují architekti manželé Mikulcovi a pan Preiss z Kolína nad Rýnem. Nastávají však potíže. S vyhlédnutým stavebním místem nesouhlasí majitelé okolních nemovitostí. Jejich stanovisko nezměnila ani petice občanů. Spor řeší soud, i když úspěšně, pro jejich stálé nepochopení se od tohoto stavebního místa upouští. Zahájení stavby se tím prodloužilo o tři roky.

Snaha vybrat stavební místo byla nakonec úspěšná. Rodiny Janíkova, Boráňova, Slovákova a Šustkova darovaly pozemek. Oproti původnímu místu šlo o větší lokalitu. Její určitou nevýhodou je, že se nachází ve svážném a podmáčeném terénu. Avšak stavba je zajištěna dvěma opěrnými zdmi.

Pro nové místo bylo nutné vypracovat i nové stavební plány. Nově vzniklou situaci využili projektanti dokonale. Po vyřízení všech potřebných formalit je vydáno stavební povolení. Píše se rok 1992. V květnu tohoto roku jsou zahájeny stavební práce, a to úpravou terénu a stavbou opěrné zdi. V roce 1993 byly zhotoveny základy, v roce 1994 postaveno obvodní zdivo. Hrubá stavba byla dokončena v roce 1995. Vnitřní úpravy, venkovní omítky, úprava okolí, schodiště, přístupová cesta a výsadba zeleně dokončeny v roce 1997.

V celkovém rozpočtu nemůžeme opomenout štědré dárce, místní řemeslníky, dobrovolné brigádníky, město Luhačovice a další nejmenované organizace.

Na vybudování a zdárném dokončení stavby se významným způsobem podíleli toho času duchovní správci farnosti P. Rudolf Vašíček a P. Antonín Kupka.

Základní kámen posvětil papež Jan Pavel II. na setkání mládeže v Čenstochové roku 1991. Kaple je zasvěcena Panně Marii, Pomocnici křesťanů. Byla posvěcena dne 18. 10. 1997 Mons. Josefem Hrdličkou, biskupem olomouckým.

Postavením kaple se otevřel duchovní obzor místním i okolním věřícím, kteří zde na pravidelných bohoslužbách mohou načerpat duchovní sílu, útěchu, pokoj a radost pro svůj život.

Tradicí se staly mše svaté o Velikonocích, Štědrovečerní mše o Vánocích, pouť – 24. května, posvícení – 3. neděle říjnová. Kaple se nepochybně stala novou dominantou obce.

Všem, kteří se jakkoli podíleli na vybudování kaple a kteří se starají o její provoz, patří vroucí poděkování a upřímné „Pán Bůh zaplat“.

... nechávejte se naplnit Duchem Ef

Mgr. Věra Adámková

O víkendu 23.–25. září proběhl v naší farnosti evangelizační kurz Filip. V týdnech před samotným kurzem nejspíš v mnoha hlavách proběhla myšlenka, co to vlastně je a co se tam bude dít...

Kurz organizovalo (ne poprvé a ne naposledy) společenství Projekt ON z Valašských Klobouk, nad kterým má záštitu otec děkan Pavel Macura. V naší farnosti jsme se s nimi setkali již několikrát, například při jejich děkanátní chválové tour Vyvýšený. V rámci svého působení společenství touží předávat zkušenost s živým Bohem a zvěstovat radostnou zvěst evangelia. Věří, že Bůh vložil každému člověku do srdce originální kombinaci talentů a darů, skrze něž touží zasahovat naše okolí.

A v tomto duchu se nesl i kurz Filip. Vyslechli jsme několik svědectví o tom, jak Bůh reálně koná v našich životech, a také jsme si připomněli, jak milující je Bůh Otec, co pro nás Ježíš Kristus svou smrtí na kříži vykonal a že působení Ducha svatého neskončilo v knize Skutky apoštolů, ale trvá navěky. Bylo krásné, jak se naše srdce nechávala otevřít skrze Boží Slovo a modlitbu chval a všichni svobodně jsme znovu odevzdali své životy Ježíši Kristu a pozvali Ducha svatého, aby skrze nás konal.

Hostem kurzu byl Matěj Kurbel, slovenský evangelizátor, jehož přednášky si všichni, kteří se nakonec neodhodlali na kurz přihlásit, mohou poslechnout na YouTube či přes podcasty (Google, iTunes).

Na prvním místě děkujeme Duchu svatému, že nám vložil do srdcí touhu otevřít se Bohu.

A velké poděkování patří i všem organizátorům z Valašských Klobouk (samozřejmě i členům jejich společenství, kteří jsou z naší farnosti), dobrovolníkům, kteří nabídli svou pomoc se zajištěním průběhu, paní Šeré, Kolářové a Coufalíkové za přípravu jídla (pro 80!!! osob). Dále také otci Janovi a otci Jendovi za jejich podporu a společnou modlitbu.

Svědectví účastníků

„Od kurzu Filip jsem popravdě neměl velké očekávání a má účast byla spontánní. Nicméně zpětně hodnotím kurz skvěle a doporučil bych ho každému. V mém případě se v průběhu kurzu odehrávalo zápolení ohledně otevření srdce Duchu svatému. Myslím, že se mi to podařilo, a měl jsem tak možnost zažít silný zážitek, který bych přál každému.“

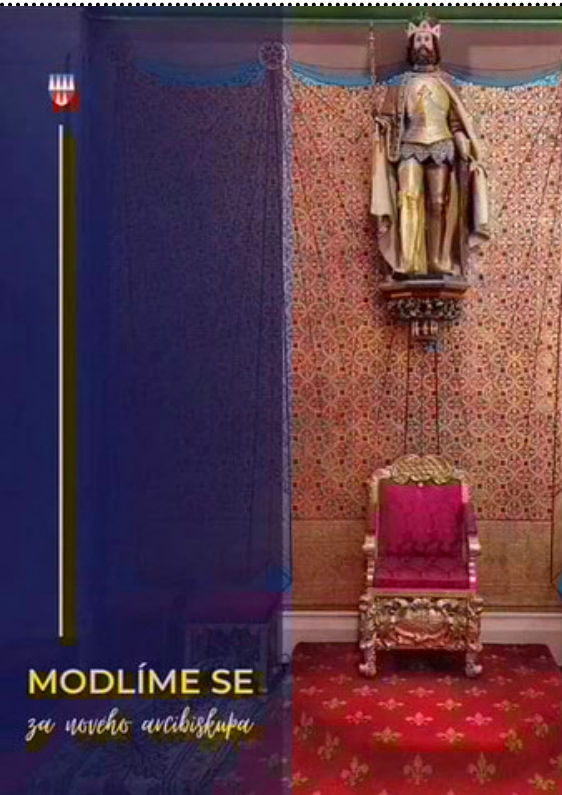
„V kurzu Filip mě oslovilo společenství lidí, kteří s vědomím svých slabostí a těžkostí ví, že je důležité je svěřit Bohu a spolehnout se na něj a nechat se vést. Více jsem si uvědomil, jak nenásilně na nás Pán čeká, dokud nejsme ochotni mu otevřít svá srdce. Bylo to pro mě povzbuzení a další impuls ve víře i vzhledem k tomu, s jakým nadšením a přesvědčením dokážou mladí lidé mluvit a konat skrze Ježíše Krista.“

„Kurz Filip byl pro mě nová pozitivní zkušenost. Po počátečním ostychu jsem se i já připojil a spolu s kapelou a ostatními zpíval chválové písně. Největším zážitkem pro mě bylo zakusit sílu přímlybné modlitby, kdy se za mě modlil kněz a vyprošoval mi dary Ducha svatého. Po této přímlybné modlitbě jsem byl na adoraci před vystavenou Nejsvětější Svátostí. Většinou při adoraci nevím, jak a co se modlit, ale tentokrát se ze mě modlitby a chvály nepochopitelně chrlily a jsem přesvědčený, že jsem zažil dotek Ducha svatého, který se ve mně modlil.“

„Evangelizační kurz Filip byl velmi dynamický, obsáhlý a naplněný radostnou nadějí a Božím slovem. Svědectví mladých lidí o jejich obrácení mě hluboce zasáhla a myslím, že mi budou oporou v mém duchovním růstu. Z kurzu jsem odcházela naplněná vnitřním pokojem a hlubokou radostí. Tato radost ve mně stále přetrvává, protože vím, že když se nechám vést Duchem svatým, už nikdy nebudu sama.“

... nechávejte se naplnit Duchem Ef

Bože, Dobrý pastýři,
svěřujeme ti jmenování nového
olomouckého arcibiskupa
a prosíme:
veď svým Duchem mysl Svatého otce
i všech, kdo nesou za tuto volbu
odpovědnost.

Dej nám takového arcibiskupa,
který bude tvým obětavým a věrným
služebníkem a bude usilovat o to,
co se ti líbí a co je k prospěchu
Božího lidu i celé církve.

Prosíme o to skrze Krista,
našeho Pána.

Amen

Návštěva P. Marka Orko Váchy

Roman a Hana Hlavičkovi

V pátek 16. 9. 2022 jsme v naší farnosti přivítali vzácného hosta Mgr. et Mgr. Marka Váchu Ph. D., který přijal pozvání našeho pana faráře P. Jana Stona a přijel do kostela Sv. Rodiny v Luhačovicích.

Jistě nám dáte za pravdu, že P. Marka Orko Váchu není třeba nijak zvlášť představovat, protože především s jeho knihami se už asi setkal každý z nás. Momentálně otec Marek působí jako přednosta Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. A současně působí jako farář lechovecké farnosti a farní vikář (kaplan) Římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze. V lednu 2022 se stal poradcem ministra zdravotnictví Vlastimila Válka.

Téma přednášky bylo zvoleno podle stejnojmenné knihy Wakan Tanka. Kdybychom chtěli přeložit tato dvě slova, znamenají něco jako „Velké Tajemství“.

Ještě před avizovanou přednáškou slavil otec Marek společně s otcem Janem mši svatou. Během promluvy nás velmi oslovila

myšlenka, která zazněla hned několikrát – „Láska tvoří krásu a naopak krásu dokáže vytvořit lásku“.

Otec Marek také zdůraznil, že se začátkem školního roku by si měli všichni učitelé, vychovatelé a především rodiče uvědomit, že je velmi důležité objevovat v dětech a studentech jejich „plaménky dobra“ a tyto „plaménky rozfoukat“ – tzn. naučit se nalézat to dobré, co v dětech je, a objevovat jejich charismata a velikost jeden druhého, protože Bůh stvořil nás i vesmír z lásky, která tvoří krásu a naopak.

Po přednášce se ještě každý mohl s otcem Markem osobně setkat ve farním sále. Ať už při autogramiádě jeho knih nebo si jen tak popovídat u dobré „kávy s úsměvem“.

Celou přednášku na téma Wakan Tanka, která byla protkaná nesčítelným množstvím krásných a ušlechtilých myšlenek, bychom mohli prakticky shrnout do dvou nejdůležitějších otázek „Bože kdo jsi Ty? – Bože, kdo jsem já?“

Jménem celé luhačovické farnosti moc děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě této skvělé akce.

Farlístek

Děti dětem

Příloha Farních listů věnovaná dětem

Panna Maria Růžencová

Modlitba růžence se ve své dnešní podobě šířila od 15. století především zásluhou dominikánů. Spočívá v opakování andělského pozdravení a v rozjímání o událostech z Ježíšova života a o spoluúčasti, kterou na jeho narození, utrpení a oslavení má jeho matka Panna Maria.

Definitivní podobu růžence stanovil (1569) papež Pius V. Slavení dnešní liturgické památky bylo zavedeno (1572) na paměť vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta; od roku 1573 přeloženo na první říjnovou neděli; po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v dnešním Srbsku) rozšířeno pro celou církev (1716).

Od roku 1913 se slaví 7. října.

(Zdroj: maria.cz)

Proč se v modlitbě obrácíme na Pannu Marii?

Pannu Marii prosíme o přímluvu, protože v ní se Bůh stal člověkem.

Maria je Ježíšova Matka.

Je to i naše Matka, protože Ježíš na kříži ji dal za Matku nám všem.

Milující matky pomáhají svým dětem.

Také Maria to dělá.

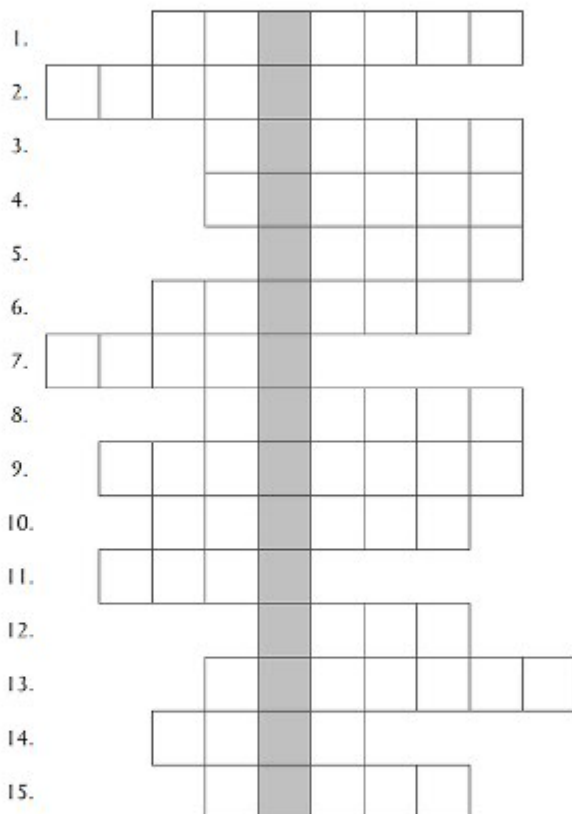
(Zdroj: Youcat pro děti)

Pozdrav Panně Marii

Lk 1,26-33 (liturgický překlad)

Jedna známá modlitba k Panně Marii vychází z Bible a začíná slovy, kterými ji pozdravil anděl Gabriel v Nazaretě. Určitě víš, která to je, a umíš ji! Lidé se takto modlí už stovky let. A proč to dělají? Dozvíš se v tajence křížovky!

V šestém ____ (2) byl ____ (5) Gabriel poslán od ____ (12) do galilejského města, které se jmenuje ____ (1), k ____ (7) zasnoubené s ____ (15) jménem Josef z ____ (9) rodu, a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ____ (4) se a uvažovala, co má ten ____ (13) znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla ____ (10) u Boha. Počneš a porodíš ____ (11) a dáš mu jméno Ježíš. Bude ____ (3) a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho ____ (8) Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem ____ (6) a ____ (14) království nebude mít konce.“

Lidé v Marii ctí ženu, která _____

Slavnost Všechných svatých

Stromy opadaly, často prší a sluníčko se ukáže zřídka. Přichází nejtemnější roční čas. Příroda vypadá šedivě, jako by zestárla a ustával v ní život. I lidé cítí víc než jindy, že na světě je také smrt. Někteří je proto zmáhá smutek. Čím ho zahnat?

Křesťané si často připomínají, že Bůh umí udělat srdce každého člověka svěží a krásné od mládí až do stáří. Navzdory těžkostem života, nemocem, dokonce i navzdory smrti. Bůh je stále plný života a dobra, z lásky se radostně rozděvává, je svatý a lidé se mu mohou podobat, když jsou s ním. I oni se stávají svatými, podobně jako jejich Otec.

Svatí žili i zemřeli jako věrní a stateční Boží přátelé. 1. listopadu je společná slavnost Všechných svatých. Bůh má mnoho přátel: někteří jsou velice slavní, o jiných ví jen on sám, někteří žili velice dávno, jiní docela nedávno a patříme k nim vlastně i my, kteří v přátelství s ním teprve rosteme. Je to svátek celé Boží rodiny, církve.

Vzpomínka na zemřelé

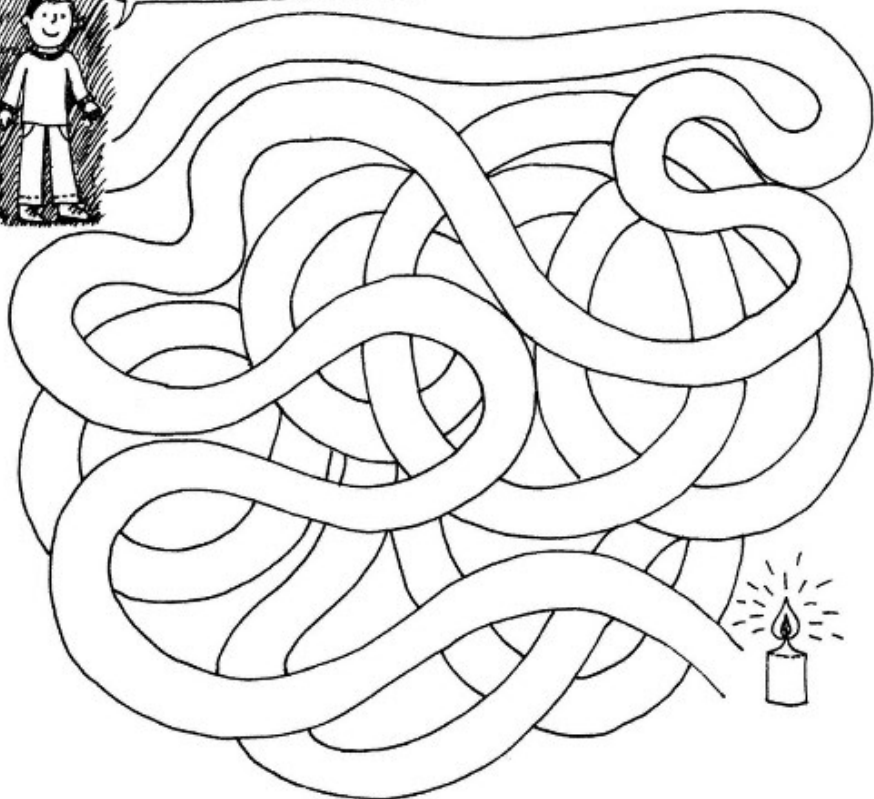
V prvních listopadových dnech chodíme na hřbitovy a myslíme s láskou na své mrtvé. Křesťané je v modlitbě svěřují Bohu, děkují za jejich život a také Mu vyprávějí o své bolesti z jejich smrti. Den společné vzpomínky na všechny zemřelé je 2. listopadu. Na hrobech bývá spousta květin a malých svítelek, která zapalujeme kvůli naději - věříme, že život zemřelých lidí nezhasl. Je teď skrytý u Boha. A Bůh nás všechny chce jednoho dne vzít k sobě. Pak nás už nic nerozdělí.

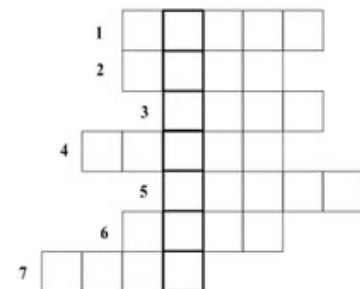
Dobrý Bože,
vzpomínáme na ty, kteří zemřeli.
Slyškať se nám po nich.
VĚŘÍME, ŽE TI, KDO UŽ ZEMŘELI,
JSOU TEĎ U TEBE. DEJ, AĚ JE JIM
TAM DOBRĚ A AĚ SE S NIMI
U TEBE ZASE JEDNOU SETKÁME.
AMEN.

CESTA ZA SVĚTÝLKEM

AHOJ! VEZMI SI PASTELKU A POMOZ MI NAJÍT SPRÁVNOU CESTU!

Jak se jmenuje předmět, který se vyskytuje na obrázcích svatých a pomáhá nám určit, o jakého svätce se jedná? Odpověď hledej v tajence:

11. 11. Sv. Martin

Patron pozlovského kostela

Na bílém koni přijíždí k nám
a já se ptám, kdo je onen pán.
Martin se jmenuje a v ruce meč svírá.
Ne, není zlý, naopak člověk zírá,
co ten Martin jednou udělal,
když na koni někam pospíchal.

Jede Martin na svém koni
a náhle potká žebráka.
Různé myšlenky se mu hlavou honí,
třeba je to jen pohádka.
Že ten Martin plášť svůj vzal
na dvě půlky nožem rozřezal.
S žebrákem se o něj rozdělil.

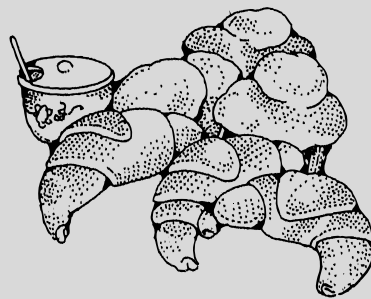
Možná ten kůň ani bílý nebyl,
co na tom dnes záleží.
Snad bílý jak sníh, co tehdy padal
a to, že se zas zima přiblíží.

RECEPT

na svatomartinské rohlíčky

Co potřebujeme:

- 300 g polohrubé mouky
- 20 g droždí
- 1 vejce
- 100 g másla
- 100 g moučkového cukru
- 2 dcl mléka
- nádivka (mák s rozinkami, popř. tvaroh, povidla, jablečná povidla...)

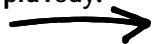

Pracovní postup:

Vše umícháme v hustší těsto a necháme vykynout. Z těsta potom vyválíme placku a nakrájíme ji na trojúhelníky. Potřeme je rozpuštěným máslem a lžičkou dáme doprostřed nádivku. Trojúhelníčky svineme do tvaru rohlíčku (od delší strany ke špičce), dáme na vymaštěný plech nebo na plech vyložený papírem na pečení, a necháme vykynout. Poté je potřeme vejcem a upečeme.

K podzimu, a především ke svátku sv. Martina, neodmyslitelně patří lampiónové průvody.

Na další straně si jeden takový lampión můžeš vyrobit.

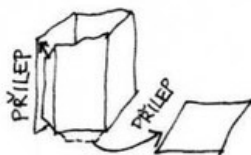
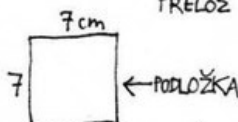
LAMPIČKA NEBO LAMPIÓNEK ?

Vyrob si lampičku nebo lampiónek!
Vystřihni podle plných čar a lehce a přesně přelož podle čar přerušovaných. Pak si připrav lepidlo a čtverec tvrdého kartónu 7x7 cm. A teď pozor! Lampičku můžeš vyzdobit, jak se ti to bude líbit. Co třeba jako domeček s okny, která se mohou i otevírat? Nebo nakreslit krajinu se zvířátky? Můžeš si vystřihnout taky různé motivy z barevného papíru a ty na lampičku nalepit. Je to jenom na tobě... Ozdobenou lampičku slep dohromady a přilep k podložce. Dovnitř se dá čajová svíčka a lampička krásně svítí.
Pokud budeš chtít lampiónek, musíš lampičku uchytit drátkem na zavěšení.
S tím ti jistě pomůže někdo větší.
AŤ TI SVĚTYLKO PROZÁŘÍ DLOUHÉ PODZIMNÍ VEČERY!

NEZAPOMEŇ:

— — — — —
PŘELOŽ

MOŽNOSTI:

Co nás ve farnostech čeká

Sobota 15. 10. / Farní pouť na Turzovku

- cca 7.00 hod. odjezd
- 11.00 hod. mše sv. v poutním kostele

Neděle 16. 10. / Pozlovice

100. výročí posvěcení kostela sv. Martina a žehnání knihy o historii farnosti Pozlovice

- 10.00 hod. slavnostní mše svatá, kterou slouží otec děkan Pavel Macura
- 14.30 hod. slavnostní požehnání, po kterém jsou farníci srdečně zváni na posezení do farní zahrady

Dušíčkové pobožnosti na hřbitovech

- **Ludkovice** – středa 26. 10. v 16.30
- **Luhačovice** – neděle 30. 10. v 15.00
- **Pozlovice** – středa 2. 11. v 18.00

Úterý 1. 11. / Slavnost Všech svatých

Mše svaté:

- 7.00 hod. v zámecké kapli
- 17.00 hod. v Pozlovicích (v pondělí 31. 10. mše svatá nebude)
- 18.15 hod. v Luhačovicích

Středa 2. 11. / Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Mše svaté:

- 7.00 hod. v zámecké kapli
- 17.00 hod. v Pozlovicích (mše sv. na Řetechově nebude)
- 18.15 hod. v Luhačovicích

18. 11. až 19. 11. / Olomouc Arcidiecézní setkání mládeže 2022

Neděle 20. 11. / Slavnost Ježíše Krále

Úterý 22. 11. / Luhačovice Beseda se šéfredaktorkou Katolického týdeníku Kateřinou Koubovou

- 18.00 hod. ve farním sále

Středa 23. 11. / Luhačovice Červená středa

- připomínka osob pronásledovaných pro víru a modlitba za ně
- 18.15 hod. mše svatá
- po mši svaté průvod k sousoší Svaté Rodiny s červenými svícemi

Neděle 27. 11. / 1. neděle adventní

- začátek liturgického roku
- celou dobu adventní máme prožívat s vnitřní usebraností a touhou po Kristu.

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

18.–19. LISTOPAD 2022
V OLOMOUCI

30. výročí

Křesťanství a okultní praktiky

Vojtěch Kodet, Karmelitánské nakladatelství, 2019

P. Vojtěch Kodet, Th.D., O.Carm. (*1956) je karmelitánský kněz, kazatel, oblíbený exercitátor a autor duchovní literatury. V letech 2003-2012 byl představený Řádu bratří karmelitánů v České republice. Spoluzakládal Karmelitánské nakladatelství.

Žijeme ve společnosti, která už dávno není formována křesťanským pohledem na svět, ale s velkou otevřeností přijímá množství nových i starších nekřesťanských duchovních směrů, ideologií a nauk. Naše doba je dobou zmatenou snad více než kdy jindy, dobou názorového i morálního relativismu, což má na celou společnost a v důsledku na každého jednotlivce silný vliv. Období racionalismu a materialismu vystřídal v naší společnosti rostoucí zájem o věci duchovní a duševní, což na první pohled vypadá velmi lákavě a je to jistě i vhodná příležitost pro zvěstování evangelia. Lidé si však chtějí náboženství a boha vybrat podle svého, často odmítají křesťanství kvůli svým předsudkům nebo špatným zkušenostem s křesťany a raději se otevírají duchovnímu světu bez nároků na své osobní obrácení.

Vždycky, když ubývalo pravé víry, přibývalo pověr nejrůznějšího druhu. Cesta víry tradičních náboženství je považována za nelákavou a nedostatečnou, a tak se objevuje rostoucí zájem o novodobé pohanství, v němž se mísí poslední zbytky křesťanské víry s vírou v osud a v magii. Svět andělů, duchovních bytostí, energií a rituálů fascinuje stále více lidí a obchod s tímto "zbožím" se stal obrovským byznysem. Pro mnohé lidi není snadné se orientovat

v bezbřehé nabídce stále přibývajících „zázračných“ metod nejen na zdraví, ale i na štěstí a na spásu. Jsme přesvědčeni, že se nedá spoléhat pouze na zdravý „selský“ rozum, dobrý úmysl a dobrou vůli k rozlišení toho, co je dobré a co ne. Zvláště lidé s těžkými životními příběhy, lidé zranění a zklamaní, často sáhnou už téměř po čemkoli, co by jim mohlo přinést úlevu a pomoc, bez ohledu na trvalé následky z toho plynoucí. Lidé se řídí zásadou: „Dobré je vše, co ti pomůže.“ Jenže co pomůže teď a tady v jedné oblasti života, může velice uškodit v oblastech jiných, především v naší duchovní cestě k věčnému životu.

V posledních desetiletích okultní vlna zachvátila celý civilizovaný svět. Miliony lidí jsou fascinováni okultismem, magií, satanismem, čarodějnictvím a ezoterikou. Zájem o ně je jistě srovnatelný se zájmem starých Egypťanů o magii, Babyloňanů o astrologii, Římanů o věštění nebo pohanských národů o čarodějnictví. Masově narostl zájem o astrologii, která se stala společenskou hrou, a o ezoteriku, která nahradila náboženství. Nejedno křesťan si plete okultní a ezoterické skutečnosti s věcmi víry, anebo se je snaží spojit dohromady. Ve společnosti se dokonce magii a čarodějnictví přikládá jakási stupeň účtyhodnosti a vědeckosti.

Většina mladých přichází do styku s touto oblastí spíše ze zvědavosti, dlouhé chvíle nebo senzacechtivosti, jindy z touhy mít moc nad někým nebo nad něčím; také skrze ezoterickou a satanskou hudbu nebo drogy. Někdy je zájem o okultní praktiky

vyprovokován vlastní nejistotou, strachem a hledáním vlastní identity, hledáním odpovědi na otázky po smyslu života. Okultní praktiky nabízejí odpovědi na otázky ohledně naší budoucnosti nebo nabízejí paranormální schopnosti a tím upoutávají pozornost mladých lidí. U starších či nemocných lidí je zájem o okultní a ezoterické věci většinou spojen s hledáním konkrétní a rychlé pomoci v oblasti fyzických i psychických problémů, popř. pracovních a vztahových.

Kniha křesťanství a okultní praktiky vznikla díky dotazům konkrétních lidí, kteří se na P. Vojtěcha Kodeta během několika posledních let obraceli. Na tyto dotazy jim postupně odpovídal na svých webových stránkách (www.vojtechkodet.cz) a některé z těchto odpovědí vybral pro tuto publikaci. (...) P. Kodet chce varovat před bludnými cestami ty, kteří se ptají a ještě hledají. Jen nerozumný a nemocný člověk by se rád stále jen zabýval zlými věcmi a temnými skutečnostmi a ještě je vnucoval druhým. V církvi se však zabýváme zlem ne proto, že nás to těší, ale proto, že je součástí naší životní zkušenosti. Tak se s touto tematikou setkáváme v Bibli i u církevních otců. Mluvíme a píšeme o tom také proto, že zlem jsou fascinováni lidé kolem nás, především mladí. Někdy jsou lidé zlem zasaženi natolik, že jim to podstatně brání v životě s Bohem.

Alternativní medicína

Otázka:

„Jsem lékař s desetiletou praxí a poznáním, že současná medicína není skutečně v plné míře schopna některým pacientům pomoci. Dnes se do popředí dostává celostní medicína. Když se však začnu ptát na postoj katolické církve k alternativním formám léčby, narážím na zamítavý postoj. Čínskou medicínu vnímám v podobě, v jaké se v našich podmínkách prezentuje, jako nevhodnou a vytrženou z kontextu, protože věřím, že má své místo v dané kultuře.

Jakou cestou by se měl vydat věřící lékař ve snaze pomoci pacientům tam, kde klasická medicína selhává a neustálé „vypráškovávání“ těla nikam nevede, ba naopak škodí? Dnes máme na všechno nějakou pilulku, kterou si zobneme, a věříme, že nám bude hej. Jsem neurolog a nejvíce se setkávám s bolestmi pohybového aparátu, kde se lidé neustále dožadují farmak a kupodivu se jim neulevuje. Akupunktura by zde měla své místo, o psychosomatice ani nemluvě. Je v rozporu s křesťanstvím skutečně i fytotherapie?“

Odpověď:

Vaše otázka v sobě skrývá otázek více a je v nich třeba rozlišovat. Dotýkáte se v nich problematiky lékařského přístupu k pacientovi a správně vnímáte, že v něm mnohdy nemusí být leccos v pořádku. V dobách minulých existovali a ve světě mnohdy ještě působí takzvaní rodinní lékaři. Ti, jak píšete, posuzovali pacienta „celostně“, docházeli do rodiny domů, znali pacienta i v jeho sociálním prostředí a rodinných vazbách, a tak si mohli vytvořit o člověku celkový obraz. Takto praktikovaná „celostní medicína“ je jistě v pořádku. Chápeme-li psychosomatiku jako problém určitého druhu chorob, při kterých jsou

tělesné obtíže, změny a poruchy funkce podmíněny duševním stavem, pak je dnes všeobecně uznávána. Znáť pacienta celkově v této souvislosti znamená, že nebudu například léčit prášky jen jeho žaludeční vředy, ale budu si všimat také jeho míry stresu a jeho diskomfortu v rodinných nebo pracovních vztazích, které tuto nemoc ve velké míře způsobily.

Také fytoterapie neboli bylinkářství je a vždycky byla v souladu s křesťanskou vírou, pokud je praktikována rozumně a bez přehánění, protože i bylinami se dá předávkovat. Naše babičky často neznaly nic jiného. Dodnes se některé léky vyrábí z bylin a na určité choroby stále pijeme bylinkové čaje.

Tyto přístupy k pacientovi jsou v pořádku. Problém je jinde. Takzvaná přírodní léčba je v současnosti velmi populární a je předmětem velkého byznysu stejně jako klasické preparáty nebo homeopatické přípravky. Mnozí dnešní léčitelé však nejsou bylinkáři, nýbrž šarlatáni, kteří nejenže doporučí bylinky, ale diagnostikují postižení pacienta pomocí kyvadélka, pružiny či jasnoviddeckých schopností a následně vkládají do bylin tzv. kladné energie a vlastně je tím očarovávají. To jsou ovšem metody okultní, kdy může být temnými silami spoután i ten, kdo od takového šarlatána přijímá byliny.

Alternativními metodami léčby většinou nazýváme všechny metody nevědecké medicíny, jejichž společným rysem je, že nejsou testovány na účinnost a bezpečnost způsobem, jaký je obvyklý ve vědecké medicíně, nebo v tomto testování selhaly. Mnohdy jsou postaveny na alternativních filozofických názorech nebo na nepochopení či dezinformaci poznatků moderní vědy.

Žijeme v době, která je silně ovlivněna mentalitou hnutí New age. Toto hnutí sice často používá křesťanské pojmy, ale v důsledku se staví nad jakékoli existující náboženství, hlásá panteismus, jakousi kosmickou energii, která propojuje celý viditelný i neviditelný svět v jeden celek a kterou často nazývá bohem či božskou energií.

Metody alternativní medicíny včetně akupunktury vychází z tohoto vidění světa a jejich účinnost je odvozována od práce s těmito tzv. energiemi, za kterými se ovšem skrývají temné síly, které skrze tyto metody působí. Proto jsou tyto metody často účinné i tam, kde nepomůže klasická vědecká medicína.

Současní stoupenci celostní (holistické) medicíny často zablývají lékařům medicíny vědecké neosobní přístup k pacientovi, nedostatek zájmu o jeho celkové prožívání a nedostatek času. To vše může být pravda, protože mnozí lékaři jsou přetíženi návalem práce a nadměrným množstvím administrativy. Není to ale důvod k tomu, aby věřící člověk vyhledával jimi doporučené duchovně škodlivé alternativní metody léčení. Spíše se má poohlédnout po lékaři, který vedle své odbornosti bude i lidsky vnímaný a zodpovědný. Stejně tak strach z vedlejších účinků léků nás nemůže vehnat do rukou šarlatánů, jejichž metody léčení mají nejen fatální dopad na náš duchovní život, ale často způsobují i vážné zdravotní problémy, to když dokonce doporučují vynechání klasické léčby.

Jednoduché ztotožňování alternativní léčby s návratem k přírodě na rozdíl od vědecké medicíny spojované pouze s braním léků je zavádějící a zkreslující. Stejně jako je možné si vypěstovat závislost na léčbě, tak se dnes mnozí stávají závislými na zdravé výživě a na různých metodách.

Salesiánské misie

Bc. Helena Janíková

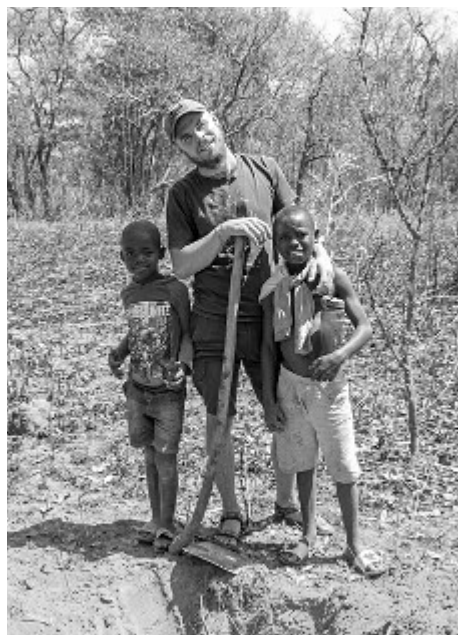
11. listopadu si salesiánská rodina připomíná a slaví svoje působení v misiích, je to výročí dne, kdy byla Donem Boskem vyslána do Patagonie v Jižní Americe první salesiánská misijní výprava. Cílem této slavnosti je oživit zájem o misie a udržet misijní nadšení, nechat se obohatit rozdílnými pohledy na život a na prožívání duchovního života a života v místní církvi. Dále se také podílet na misijním působení církve, proto na podzim začíná kurz, který připravuje mladé lidi, kteří se rozhodli stát dobrovolníky a vyrazit na jeden rok na svou misijní službu.

Nezapomínejme snít

Kdysi dávno v jedné malé vesničce na severu Itálie žil malý chlapec kterému se zdály velké sny. V jednom se mu zdálo o neznámé, civilizací dosud nedotčené zemi. Kolem se procházeli téměř nazí lidé, z kterých šel strach, na sobě měli kůže zvířat, měli s sebou zbraně, oštěpy a luky. Kolem také chodili vojáci a kam vstoupili, tam byli mrtví. Přicházelo sem také spousta misionářů, kázali o lásce, zvěstovali o spáse. Domorodci je ale neposlouchali a s velkou zběsilostí je zabili. V dále ale přicházeli jiní lidé, kolem nich byl hlouček dětí, smáli se, dováděli. Když je viděl z blízka uvědomil si že jsou to lidé, které zná.

Ten snílek, malý chlapec, vyrostl a stal se z něj docela známý kněz. V době průmyslové revoluce v Turině nabízel mladým chlapcům, kteří do města přicházeli za prací, domov, hry, svou lásku a také jim

ukazoval cestu víry. Postupně se z jejich malé party stalo velké společenství dnes známé pod názvem Salesiáni. Tím chlapcem byl totiž Don Bosko.

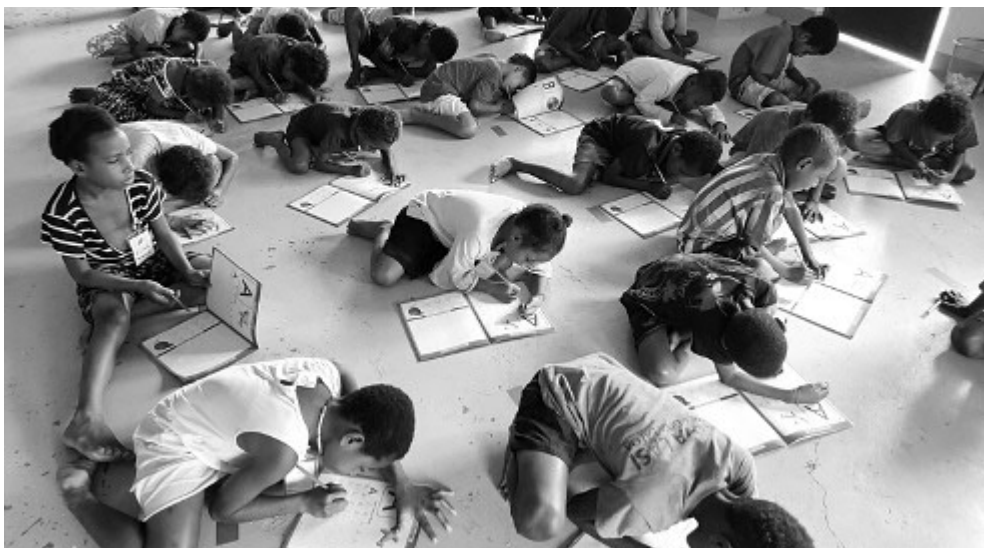
Sny v jeho životě hrály důležitou úlohu. Vybavoval si je postupně, když přicházely zkoušky a různá krkolomná období jeho života. Sen který popisujeme v úvodu mu přišel na mysl, když mu papež Pius IX. oznámil, že si přeje, aby jeho salesiáni začali působit v Argentíně.

Don Bosko přišel po návštěvě papeže ke svým chlapcům a sdělil jim, co mu papež dal za úkol. Od té doby přicházeli stále noví a noví chlapci, kteří chtěli svůj život dát do služby Kristu a věřícím, stát se kněžími nebo zasvěcenými. Don Bosko vybral ze svých nejbližších skupinu kněží, kterou vyslal na misie. Stalo se tak 11. listopadu 1875. Vedoucím výpravy byl Don Cagliero, který měl v Americe vše vést. Večer před odjezdem při večerních chválách dal Don Bosko každému misionáři ručně napsaný papír s 20 radami pro misionáře. Jednou z rad bylo, aby misionáři hledali duše a ne peníze ani pocty a hodnosti. Aby se starali o chudé, děti, nemocné a staré. Proto také první místo, kam směřovali, byly komunity Italů, kteří utekli za oceán, ale zde velmi strádali. Tak se započalo velké dílo, které nese své

plody dodnes. Don Boskův sen pokračuje. Salesiáni působí ve 133 zemích světa, každoročně se najdou mladí, kteří chtějí následovat jeho odkaz a stanou se salesiány a mezi nimi je vždy také pár mladých, kteří se odváží vydat na misie.

Mezi mladými (a nejen mladými) jsou stále „snílci“, kteří touží po tom změnit svět, kteří touží po tom vydat se k druhým a mít je rád. I u nás se každý rok najde parta odvážlivců, která se na rok vydá na druhý konec světa, aby hrála karty s malými Indy, aby ošetřovala rozbitá kolena dětí z ekvádorských And, aby naučila číst a psát děti z tanzanských vesnic, aby si vyslechla těžkou rodinnou situaci mladých, vlastně všude na světě. Ve výsledku nezmění svět, ale změní sebe a změní životy těch, za kterými jsou posláni. Protože jim dají to jediné, co mají, a co jim můžou dát – svůj čas, své otevřené srdce, dají jim poznat, že jim na nich záleží. A to jsou misie. Ať už tisíce kilometrů daleko, nebo v naší farnosti, ve škole, na fotbale.

Nepřestávejme snít a nechme snít i ostatní. Mění to svět.

STAŇ SE I TY DOBROVOLNÍKEM

A POMÁHEJ S NÁMI DĚTEM A MLADÝM LIDEM VE SVĚTĚ!

Osm přípravných
víkendů během
školního roku

- Anglie
- Keňa
- Papua Nová Guinea
- DR Kongo
- Šalomounovy ostrovy
- Namibie
- Ekvádor
- Bulharsko
- Tanzanie
- Mexiko
- Zambie
- Německo
- Indie
- Albánie

Dlouhodobá
roční služba
v zahraničí

- volnočasové
aktivity pro děti
a mládež
- manuální pomoc
- výuka
a doučování

Začínáme
28. 10. 2022
v Brně-Lišni!

www.adopcenablizko.cz > dobrovolnictví

PŘIHLÁŠKY A DALŠÍ INFORMACE

ČERVENÁ STŘEDA

23. listopadu 2022

POSTAVME SE ZA VÍRU A SVOBODU

#RED
WED
NES
DAY

#RED
WED
NES
DAY

O CO SE JEDNÁ?

Letošní 5. ročník Červené středy v České republice je společnou akcí České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí, která upozorňuje na problematiku náboženské svobody a pronásledování pro víru ve světě.

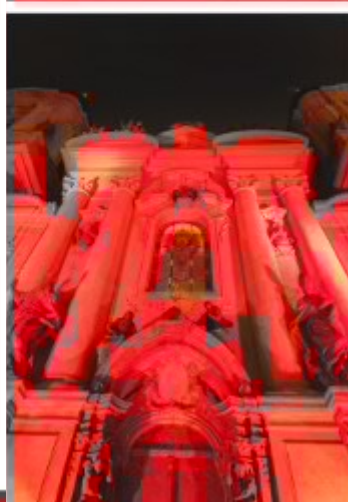
Základním poselstvím iniciativy je prosazování svobody vyznání, vzájemné tolerance ve společnosti a podpoření solidarity se všemi oběťmi pro víru ve světě. Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru. Červeným světlem bývají nasvíceny památky a veřejné stavby.

Tato iniciativa byla založena britskou organizací Aid to the Church in Need (Církev v nouzi). V roce 2021 se v ČR zúčastnilo na 130 církevních i veřejných institucí. V Praze bude nasvícen katolický kostel svatého Jiljí, Betlémská kaple, Staronová synagoga, Rudolfinum a další významné památky. Akce se v tyto dny koná také v Německu, Maďarsku, Slovensku, Kanadě, Velké Británii nebo Austrálii.

www.cervenastreda.cz

www.facebook.com/cervenastreda/

Nepřestávejme se modlit za mír na Ukrajině

„Rád bych se zmínil o strašlivé situaci na mučené Ukrajině. Můj vyslanec mi vyprávěl o bolesti tohoto lidu, o divokých činech, o zřudnostech, o umučených mrtvolách, které nacházejí.

Modleme se společně za tento umučený lid a za mír.“

Tweet papeže Františka z 21. září 2022.

V naší farnosti se modlíme na tento úmysl růženec každé

pondělí ve 20 h

v kostele Sv. Rodiny

(lze se přidat přes webkameru)

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: [facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice](https://www.facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice), web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Mgr. Eva Janíková.

Své příspěvky na prosinec–leden můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. listopadu.